

Ἅγιος Ἀγαθόνικος.

Ἐν τῷ 154^ῳ βόλῳ τῆς Παρρολόγιας τοῦ Μιχαήλ δημοσιεύεται
ἔστι λόγος Φιλόθεου τοῦ ἀρχιεπισκόπου Σηλυβρίας, ἀκμασάν-
τος τὴν Δ' ἐκατοεταετηρίδα, πρὸς τὸν ἅγιον Ἀγαθόνικον. Ἐν τῷ
τῷ μετὰ τὸ πρῶτον κείμενον σημειώματι ἀναφέρονται τρεῖς
θαύματα τοῦ ἁγίου τὸ πρῶτον θεραπείαν κεφαλαλγίας τοῦ Μανουήλ
τοῦ Κομνηνοῦ ὅστις, υποτίθεται; ὅτι ἐκτιστὸν σήμερον ἐπὶ
σφάζον ναὸν τῆς Θεοτόκου πρὸς τιμὴν τοῦ ἁγίου Ἀγαθονικοῦ
Βεβαίως πρόκειται περὶ Μανουήλ τοῦ Κομνηνοῦ τοῦ Α' γεννηθέντος
τὸς τῷ 1120 μ.Χ. διαδεχθέντος τὸν πατέρα του τῷ 1143 καὶ ἀ-
ποθανόντος τῷ 1180. Ἡστορία δὲν γινώσκει νομίζω Μανουήλ
τὸν Α' τὸν Ρωμανόν, ὡς Πορφυρογέννητον, ἀλλ' ὁ Φιλόθεος ἀνα-
γράφει αὐτὸν ὡς τοιοῦτον. τὸ δυσάρεστον ὅμως ὅτι εὐθύς, μετὰ
τὴν ἀναγραφὴν Βασιλεὺς Μανουήλ οὐ Πορφυρογέννητος
διὰ τοῦτο
διακόπτεται ὁ λόγος καὶ τὸ σημεῖον τοῦτο ἀποβαίνει σκοτεινόν
νόταρον, μὴ διαλευκαινόμενον καὶ ἐκ τῶν κατόπιν ἐν τῷ σημει-
ώματι ἀναφερομένων. Ἀλλὰ περὶ τούτων οὐ τῆς παρούσης περιγραφῆς
τό μόνον, ὅπερ παρεκβατικῶς δύναμαι νὰ ἀναγραφῶ ἐνταῦθα εἶναι
ὅτι ὁ Φιλόθεος ἐν τῷ λόγῳ του τοῦτω λίαν ἐπαινεῖ τὴν Σηλυ-
βρίαν καὶ τοὺς κατοίκους αὐτῆς. Καὶ περὶ μὲν τῆς πόλεως ἀ-
ποφαίνεται ὅτι ἔχει λαμπράν τοποθέσιάν, τεῖχην, ἐπινεῖαν, προ-
ἄστεια ἀμιλλωμένη πρὸς τὰς πόλεις τὰς σημαίνουσας διὰ τὸ
μέγεθος καὶ τὸ κάλλος των, ἐξισούμενη πρὸς ἄλλας καὶ ὑπερ-
φέρουσα κ.τ.λ. Περὶ δὲ τῶν κατοίκων ἀποφαίνεται ὅτι εἰσὶν
ὀπλοφόροι καὶ μάχιμοι ἄνδρες καλοὶ κάγαθοί. τοιοῦτοι καὶ
τηλικοῦτοι ὥστε νὰ ἀποθάνωσιν ἐν πολέμῳ ἐπὶ ἀσπίδα καὶ δόρυ
ἐάν/ βαρβάρων μὴ περιγέγονται ἴσως ὑπὸ πλήθους στρατιᾶς.

Ἄγιος Ἀγαθόνικος

Ερ. 2, 154 6' μιν

τῆς Παρρησιολογίας τοῦ Νικητῆ δημοσιεύε-

εται λόγος φιλοθέου τοῦ ἀρχιεπισκόπου Σηλυβρίας, ἀκμασάν-
τος τὴν Ἀ' ἐκκοσμητικὴν εἰδίδα, χροστὸν ἅγιον Ἀγαθόνικον. Ἐν
τῷ μετὰ τὸ περισσῶς κείμενον σημειώματι ἀναφέρονται τρία
παρρησιαστικά τοῦ ὧν τὸ πρῶτον περὶ τὴν κεφαλαιώδη οὐ Μανουήλ
τοῦ Κομνηνοῦ δοτικῇ, ὑποτίθεται, ὅτι ἐκτιστὸν σήμερον ἐστὶ
σφαιροειδὲς ναὸν τῆς Θεοτόκου πρὸς τὴν τοῦ ἁγίου Ἀγαθονικοῦ
ἐκδοχὴν πρόκειται περὶ Μανουήλ τοῦ Κομνηνοῦ οὗ Ἀ γεννηθέντος
τὸς τῷ 1120 μ.Χ. διαδεχθέντος τὸν πατέρα του τῷ 1143 καὶ ἀ-
ποθανόντος τῷ 1180. Ἱστορία δὲν γινώσκει νομίζω Μανουήλ
τὸν Ἀ' τὸν Ρωμῆων, ὡς ΠΟΡΦΥΡΟΓΕΝΝΗΤΟΝ, ἀλλ' ὁ φιλόθεος ἀνα-
γράφει αὐτὸν ὡς τοιοῦτον. τὸ δυσάρεστον ὅμως ἐστὶ εὐθὺς
μετὰ τὴν ἀναγραφὴν Βασίλεως Μανουήλ διοργανογέννητος
δοκῶντες

διακόπτεται ὁ λόγος καὶ τὸ σημεῖον τοῦτο ἀποβαίνει σκοτεινὸν
νότατον, μὴ διαλευκαινόμενον καὶ ἐκ τῶν κατόπιν ἐν τῷ σημει-
ώματι ἀναφερομένων. Ἀλλὰ περὶ τοῦτον οὐ τῆς παρούσης περιγραφῆς
τὸ μόνον, ὅπερ παρεκβατικῶς θέναται νὰ ἀναγραφῇ ἐνταῦθα εἶναι
ὅτι ὁ φιλόθεος ἐν τῷ λόγῳ τῷ τούτῳ λίαν ἐπαινεῖ τὴν Σηλυ-
βρίαν καὶ τοὺς κατοίκους αὐτῆς. Καὶ περὶ μὲν τῆς πόλεως ἀ-
ποσίνεται ὅτι ἔχει λαμπρὰν τοποθεσίαν, τεῖχην, ἐπινεῖα προ-
σπετα ἀμειλιμένη πρὸς τὰς πόλεις τὰς σημαίνουσας διὰ τὸ
μέγεθος καὶ τὸ κάλλος των, ἐξισοδύνη πρὸς ἄλλας καὶ ὑπερ-
τέρους κ.τ.λ. Περὶ δὲ τῶν κατοίκων ἀποσίνεται ὅτι εἰσὶν
ὀπλοφόροι καὶ μάχιμοι ἄνθρωποι καλοὶ κάγαθοί. τοιοῦτοι καὶ
τηλικούτοι ὥστε νὰ ἀπορρυσκίσιν ἐν πολέμῳ ἐπὶ ἁσπίδα καὶ δόρυ
ἐξόν/ βαρβάρων μὴ περιγέγονται ἴσως ὑπὸ πλείους στρατιῶς.

Θραυμνί
Ἐδμήρις

1897

συ. 64-65.

Ἀδων. Νο-
τίου.

Ἰμὸ Ἰγὰδ' ἰκνός

Εν ἡμ' 15^η Ἰουλίου

τῆς Παρθολογίας τοῦ Μητ. δημοσιεύε-

ται λόγος φιλοθέου τοῦ ἀρχιεπισκόπου Σηλυβρίας ἀκμασάν-
τος τὴν Δ' ἑκατοστὰς ετηρίδα, προστὸν ἅγιον Ἀγαθόν . Ἐν
τῷ μετὰ τὸ περισφῶδέν κείμενον σημειώματι ἀναφέρονται τρία
θαύματα τοῦ ὄν τοῦ πρώτου θεραπείᾳ κεφαλαλγίας τοῦ Μανουὴλ
τοῦ Κομνηνοῦ ὅστις ἐπιτίθεται ; ὅτι ἐκτιστὸν σήμερον ἐτι-
σφῶδον ναὸν τῆς Θεοτόκου πρὸς τιμὴν τοῦ ἁγίου Ἀγαθονικοῦ
θεβαίως πρόκειται περὶ Μανουὴλ τοῦ Κομνηνοῦ τοῦ Α' γεννηθέν-
τος τῷ 1120 μ.Χ. διαδεδυθέντος τὴν πατέρα του τῷ 1143 καὶ ἀ-
ποθανόντος τῷ 1180. Ἱστορία δὲν γινώσκει νομίζω Μανουὴλ
τὸν Α' τὸν Ῥωμανὸν ὡς ΠΟΡΥΡΟΓΕΝΗΤΟΝ, ἀλλ' ὁ φιλόθεος ἀνα-
γράφει αὐτὸν ὡς τοιοῦτον . τὸ δυσάρεστον ὅμως ἐστὶ εὐθὺς
μετὰ τὴν ἀναγρᾶσιν Βασίλειος Μανουὴλ οὐρογενήντος
διδάσκοντα .
διακόπτεται ὁ λόγος καὶ τὸ σημεῖον τοῦτο ἐκβαίνει σκωτεῖν
ἀνότερον, μὴ διαλευκνόμενον καὶ ἐκ τῶν κατόπιν ἐν τῷ σημει-
ώματι ἀναφερομένων . Ἀλλὰ περὶ τούτων οὐ τῆς παρούσης περιγραφῆς
τὸ μόνον, ὅπερ παρεκβατικῶς δύναται νὰ ἀναγραφῶ ἐν ταῖς εἰς
ὅτι ὁ φιλόθεος ἐν τῷ λόγῳ τῷ κορυφαίαν ἐπαίνει τὴν Σηλυ-
βρίαν καὶ τοὺς κατοίκους αὐτῆς . Καὶ περὶ μὲν τῆς πόλεως ἀ-
ποφαίνεται ὅτι ἔχει λαμπρὰν τοποθεσίαν, τείχη, ἐκτίθεια προ-
στάσια ἀμικλωμένα πρὸς τὰς πόλεις τὰς σημαίνοντας διὰ τὸ
μέγεθος καὶ τὸ κάλλος των, ἐξισούμην πρὸς ἄλλας καὶ ὑπερ-
έρουσα κ.τ.λ. περὶ δὲ τῶν κατοίκων ἀποφαίνεται ὅτι εἰσὶν
ὀπλοφόροι καὶ μάχιμοι ἄνδρες καλοὶ κάγαοί . τοιοῦτοι καὶ
τηλικοῦτοι ὥστε νὰ ἀποθάνωσιν ἐν πολέμῳ ἐπὶ ἀσπίδα καὶ δόρυ
ἐάν/ βαρβάρων μὴ περιγέγονται ἴσως ὑπὸ πλήρους στρατιᾶς .

Δραμνὶ Ἐστ.
Ἰουλίου 1897.
ἐν Ῥουσίας.
σελ. 64-65.
Ἀρθεμ Πτο-
σίους.